

Wajigash 5785 – ‘En hij kwam naar voren’.

Torah; Bereshiet 44 : 18 - 47 : 27.

Haftarah; Ezechiël 37 : 15 - 28.

Brit ha Chadasha; Lucas 6 : 12 - 16.

Met deze Parasha begint de confrontatie met Jehûdah en Joséf, wiens identiteit nog niet bekend is aan zijn broers. In een lang betoog raakt hij Joséf recht in het hart.

- Jehûdah pleit er bij Joséf voor om hem als slaaf te nemen i. p. v. Benjamin
- Joséf hoort dit aan en onthult met veel drama zijn identiteit
- hij draagt hen op zijn vader Ja'akov naar Egypte te brengen en hen in Goshen te vestigen
- de hongersnood houdt aan en Joséf bewerkstelligt een economisch succes

Jehûdah's toespraak; een pleidooi voor rechtvaardigheid.

Jehûdah en Joséf staan oog in oog:

Benjamin wordt beschuldigd van diefstal en hem wacht levenslange slavernij.

Jehûdah houdt een hartstochtelijke rede voor zijn vrijlating.

Verklaarders van Jehûdah's toespraak tot Joséf vragen niet alleen aandacht voor het feit dat het de langste toespraak is in Beréshiet, maar ook voor het feit dat Jehûdah zijn argumenten nauwkeurig afweegt en zorgvuldig zijn toon kiest.

Hij pleit voor het leven van zijn vader en broer Benjamin

Rabbi Onkelos, oppert dat 'Jehûdah met een zuivere, duidelijk logica sprak.

Elk punt dat hij tegenover Joséf naar voren bracht, werd ondersteund door feiten.

Jehûdah legde diplomatiek de nadruk op zijn zorgen en ging daarbij de woordenstrijd met Joséf aan.

Net zo lang tot hij er zeker van was, dat hij tot diens hart was doorgedrongen en de kwaadheid van Joséf wist om te zetten in medelijden.'

Rabbijn Hirsch gelooft dat Jehûdah zijn broer eerst vleidend toesprak. (vers 18)

Volgens Rasji laat Jehûdah Joséfs harteloosheid zien.

Abravanel vraagt zich af, waarom Jehûdah Joséf niet bekritiseerde omdat hij hen valselijk beschuldigd had spionnen te zijn.

Zijn eigen antwoord is; omdat hij Joséf geen gelegenheid wilde bieden nog eens naar dit onderwerp terug te keren.

Nechama Leibowitz wijst erop dat Jehûdah het woord 'vader' veertien keer in zijn toespraak tot Joséf gebruikt. Deze herhaling is geen toeval.

Hij *“is berekend om medelijden op te roepen in het verstoktste van aller harten, door te appelleren aan het meest elementaire gevoel: 'ouderliefde'.”*

Maar een sterk argument lezen we in vers 33;

“En nu, laat uw dienaar toch in plaats van deze jongen de slaaf van mijn heer blijven, en laat de jongen met zijn broers gaan.”

Jehûdah was immers degene die had voorgesteld Joséf al slaaf te verkopen (37:26.27)

Nu stelt hij voor hetzelfde lot te ondergaan, in Benjamins plaats.

Hieruit blijkt dat hij is gegroeid, dat hij is verandert. Hij wil van dienaar, slaaf worden.

Het is nooit te laat om te verzoenen.

Beide mannen maakten levensbepalende veranderingen door.

Joséf leerde zijn dromen goed te beheersen (41:34) en de Goddelijke oorsprong ervan te herkennen (41:6).

Jehûdah heeft geleerd echt verantwoordelijk voor zijn keuzes (38:26) en voor zijn familie te nemen. (43:9)

Er is verzoening, er is vertrouwelijkheid en er is sprake van een toekomst.

Woorden schoten tekort bij de allereerste broedermoord.

Maar nu laten woorden het niet afweten; het lukt de partijen open en eerlijk en pijnlijk uiting te geven aan hun intense emoties.

Ondanks alles vinden ze een manier om zich te verzoenen.

Abi Dauber-Sterne* stelt de vraag; *“Waarom zijn wij Joden (Jehûdiem) vernoemd naar Jehûdah?”*

En geeft zelf als antwoord; *“Jehûdah, die zijn broer Joséf verkocht;*

Jehûdah die een onwettige relatie had met de 'hoer' Tamar

Elk van zijn extreme daden werd gevolgd door zwaarwegende signalen van berouw.

Wanneer Jehûdah de ware identiteit van Tamar ontdekt, roept hij uit: Tsad'ka mimeni - 'zij is rechtschapener dan ik'! Als Jehûdah Joséf ontmoet in Egypte, tonen de woorden 'Wajigasj elav Jehûdah'- Jehûdah deed een stap naar voren (44:18) - diens bereidheid aan om zijn nek uit te steken. Jehûdah's bereidheid om echt verantwoordelijkheid te nemen voor zijn daden, moge model staan voor de manier waarop wij als Joden in het leven staan."

En wij als gelovigen uit de volken mogen hen navolgen.

"Laat u met God verzoenen," zo herinner ik het briefje dat ik in de jaren '70 aangereikt kreeg in de binnenstad. Dat briefje bewaarde ik op een speciaal plekje.

De teksten thuis opzoekende – 2 Kor.5:19,20. (en later Rom. 5:10; Hebr. 9:11-28) om tot een gebed te komen met de woorden van Psalm 25:4 en 5.

Van de 18 definities van 'verzoenen', is "vrede sluiten en herenigen" mij na aan het hart.

Beseffende dat het van Hem uitging! Hij zocht mij! En ik antwoordde en G'd zei 'amen'!

Hij zoekt de mens en gaf Zijn Zoon om ons met hem te verzoenen.

Eén G'd, één volk, één Herder

Wat zal dit voor Ezechiël/Je'chezkeël – *G'd zal versterken* – een vreugde geweest zijn om dit te mogen profeteren.

Jehûdah en Joséf, de beide koninkrijken van het zuiden en het noorden, dus heel het volk Jisraël, zullen herenigd worden. Dit zegt de Eeuwige G'd;

"Zie, ik ga de Israëlieten nemen uit de heidenvolken waarheen zij gegaan zijn.

Ik zal hen rondom bijeenbrengen en hen naar het land brengen.

Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen van Israël.

Zij zullen allen één Koning hebben."

Bedenk dat dit het hartland is van Israël, momenteel het meest betwiste stukje land van de wereld!

In vers 24 staat dat *'David, mijn dienaar; hun koning zal zijn'.*

Jeshûa haalt dit motief van 'één herder' aan in Joh.10:16, waarbij de joodse en de van oorsprong andere schapen in één kudde verenigd zijn.

Kunnen we dit zo verstaan dat de messias, de nieuwe David, G'ds volk zal herenigen zoals David aan het begin van zijn regering de tweespalt tussen de stammen heeft moeten overwinnen?

Uit vers 25 kunnen we dit interpreteren, want hier staat; *"voor altijd wonen' – we'jashaw ad olam* –en vers 26 vervolgd; *"Ik zal met hen een verbond van vrede sluiten. Het zal een eeuwig verbond met hen zijn, Ik zal hun een plaats geven en hen talrijk maken, en Ik zal Mijn heiligdom in hun midden zetten tot in eeuwigheid."*

Jeshûa zocht zijn 12 discipelen, zijn talmidiem, leerlingen uit.

Om Hem te volgen en van Hem te leren hoe te wandelen in en met de Torah. (Joh. 17)

En Hij zond hen uit om Hem in de wereld te representeren.

Hij zelf die ook 'apostel' = gezondene wordt genoemd in Hebr.3:1, bidt om eenheid onder Zijn volgelingen, zoals Hij dat in Joh. 17:21 bidt;

"opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij., en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld zal geloven dat U mij gezonden hebt."

Jeshûa houdt een hartstochtelijke rede voor de verzoening van de gehele mensheid.

Voor ons trad Hij naar voren! Hij herenigd ons met de Vader! Gezegend nieuwjaar.

Fêdde.

Bronnen; de StudieBijbel, Torahcommentaar v H. J. Fields, Levisson instituut en mijn eigen gedachten.

* Abi Dauber-Sterne Abi Dauber-Sterne is hoofd van het Mandel Jerusalem Fellows program.